

[Birgith Mogensen]

Dog må vi indrømme, at vi på nuværende tidspunkt ikke er på linje med forslagsstillerens skitserede løsningspunkter. Men som sagt vil vi medvirke til at foretage nødvendige revideringer på dette meget følelsesladede, men væsentlige område. CD har dog den opfattelse, at dette kan gøres med få justeringer.

Arentoft (FP):

I fremskridtspartiets folketingsgruppe ser vi meget positivt på dette forslag, og jeg tror også, det ender med, at vi alle fem stemmer for det, men vi har vedtaget, at der i denne sag ikke er gruppedisciplin, idet det netop, som fru Birgith Mogensen sagde, er en ret så følelsesladet sag. Vi mener, som det er anført i bemærkningerne, at hele spørgsmålet om barnets juridiske stilling i familien stort set stammer fra tiden imellem de to verdenskrige, så der er vel egentlig ikke noget at sige til, at det var en god idé at tage det op til revision. Som der også står i bemærkningerne, må muligheden for at træffe aftale om fælles forældremyndighed forventes at lette overgangen for mange forældre i en separations- eller skilmissesituation eller ved samlivsophør. En af grundforudsætningerne for den fælles forældremyndighed vil naturligvis være, at forældrene kan blive enige om, hvor barnet skal bo, og om omfanget af samværsretten for den af forældrene, som barnet ikke bor hos. Det er da så rigtigt, som det er sagt, men kendsgerningerne er, at mange skilsmisser desværre ikke sker på en sådan måde, at man, om jeg så må sige, er på talefod og kan blive enige om noget som helst.

Det kunne godt give mig anledning til at stille et enkelt spørgsmål til forslagsstillerne. Der står videre i bemærkningerne, at den fælles forældremyndighed, hvis ikke man kan nå frem til enighed, som en sidste udvej må bringes til ophør. Vil det sige, at man så, om jeg så må sige, slet ikke tager nogen af forældrene? Det er selvfølgelig et forslag, som også har noget at gøre med den såkaldte Jon-sag, hvor man nu har valgt at lade Jon være hos plejeforældre og altså i øjeblikket slet ikke hos nogen af forældrene; det vil jeg gerne lige have et svar på.

Der står også i bemærkningerne til pkt. 2 i forslaget, at forskellige ting skal spille ind: den hidtidige kontakt med barnet, barnets

alder og den geografiske afstand. Det har været nævnt, som ministeren sagde, i betænkningen om forældremyndighed og samværsret, at børn over 12 år kan få lov til at udtale sig. Der er det faktisk et spørgsmål, om ikke børn over 12 år egentlig skulle have lov at bestemme. Jeg tror, der er mange mennesker i dette land, der mener, at netop en dreng som Jon efterhånden er så stor, at han egentlig burde have lov til at bestemme, hvor han ville være. Men det er selvfølgelig også noget af det, som vi skal drøfte i udvalget. Jeg personlig ser meget positivt på det, og jeg tror også, at min gruppe gør det, men som sagt har vi ikke gruppedisciplin, og jeg håber, at vi kan nå at færdigbehandle det her i løbet af tiden inden sommerferien, for jeg tror faktisk, at det også kan få en vis indflydelse på en bedre udgang på Jon-sagen.

Lenger (VS):

Det, der er det vigtigste nye i forslaget er, at det åbner mulighed for en fælles forældremyndighed for to forældre, der har valgt at leve papirløst eller at leve adskilt, samtidig med at forslaget præciserer, at det tager udgangspunkt i hensynet til barnet. Vi vil ikke foregøgle nogen, at forslaget løser alle problemer – det gør det ikke – det er vel egentlig først og fremmest en tilpasning til de nuværende samfundsforhold, hvor vi oplever, at skilsmisser kan være lykkelige, og hvor forældrene fortsat kan komme godt ud af det sammen og såmænd også godt kan klare at være fælles om en forældremyndighed, selv om de lever adskilt.

Det løser spørgsmålet om forældremyndighedens placering i papirløse ægteskaber, hvor de hidtidige regler gør en fælles forældremyndighed umulig. Det er efter vores opfattelse helt antikveret, når vi ved, at stadig flere mennesker lever sammen uden at indgå ægteskab, at man så ikke kan have en fælles forældremyndighed.

Derimod løser forslaget ikke de problemer, der kan være i en skilmissesituation. Her vil praksis nok være som hidtil, hvis det er sådan, at der er krig på kniven. Vi vil dog påstå, at forslaget kan være med til at begrænse antallet af situationer, hvor der faktisk kommer krig på kniven. I den situation, hvor forældrene godt kunne have løst problemerne sammen i skilmissesituationen,